

der mener sig udsat fra racediskrimination og ikke har kunnet skaffe sig oprejsning på nationalt plan.

12. På det økonomiske område traf forsamlingen i relativ ubemærkethed flere beslutninger, der kan få vidtrækkende betydning for fremtiden gennem lettelse af det økonomiske samarbejde og fremme af bistanden til udviklingslandene.

De vigtigste beslutninger, som 20. Generalforsamling traf på dette område, er følgende:

a) FNs Specialfond og Det udvidede Program for Teknisk Bistand (EPTA) er blevet sammenlagt til et *FNs Udviklingsprogram* (UNDP) for at skabe de bedst mulige organisatoriske rammer for FNs betydelige tekniske bistandsarbejde til fordel for u-landene. Der er foreløbig sat et årligt mål på 200 mill. dollars for udviklingsprogrammet i de kommende år. De 5 nordiske lande var forslagsstillere til et resolutionsudkast om spørgsmålet, og både Danmark, Norge og Sverige blev indvalgt i programmets styrelsesråd.

b) Udviklingslandenes økonomiske fremgang er betinget af deres industrialisering, og til støtte for u-landenes bestræbelser på dette felt har 20. samling oprettet *FNs Organisation for Industriel Udvikling* (UNOID) der på lignende måde som FNs Handelskonference (UNCTAD) bliver et relativt selvstændigt organ under FN. Organisationens sekretariatsudgifter finansieres over FNs budget, medens dens øvrige virksomhed finansieres gennem frivillige medlemsbidrag og FNs udviklingsprogram. De nærmere retningslinjer for UNOIDs arbejde vil blive fastlagt i løbet af 1966.

c) FNs og FAOs *verdensfødevarerprogram* skal fortsættes, så længe der er brug for det. Tidligt i 1966 vil der blive afholdt en bidragskonference, hvor man vil søge at nå det mål, der er fastsat for den kommende tre-årsperiode: 275 mill. dollars.

d) *FNs Konference for Udenrigshandel og Udvikling* (UNCTAD), der blev oprettet under 19. samling, har i løbet af 1965 afholdt talrige møder i styrelsesrådet, de fire hovedkomiteer og adskillige ekspertudvalg for at lægge sit fremtidige arbejdsprogram i faste rammer. UNCTADs beretning blev behandlet og taget til efterretning af 20. samling, der ligeledes godkendte en beslutning om, at organisationens sekretariat skal placeres i Genève. Det blev tillige vedtaget at afholde næste egentlige konference i 1967.

Samlingen har endnu en gang demonstreret den voksende forståelse af, at den ulige fordeling af verdens råstoffer, kapital og teknisk kunnen nødvendiggør et stadigt mere intensivt samarbejde, hvis kløften mellem rige og fattige nationer skal udjævnes, og bestræbelser for at løse udviklingslandenes økonomiske problemer skal lykkes.

13. Trods skuffelser må det sammenfattende siges at være afgørende, at FN — efter at have været truet af sammenbrud — på ny har vist sig som et egnet instrument for bestræbelserne på at opretholde international fred og sikkerhed og på at fremme folkenes velfærd.

Det er imidlertid også blevet bekræftet, at FN ikke kan udrette mirakler; det afgørende er medlemslandenes og navnlig stormagternes politiske vilje — men de sidste måneder af 1965 vakte håb om, at organisationen kan yde et værdifuldt og øget bidrag til sikring af en stabil verdensorden.

II. Forhandlingerne i Specialkomiteen for fredsbevarende operationer og afslutningen af 19. Generalforsamling.

A. Inden 19. Generalforsamling afsluttede sin første del den 18. februar 1965 efter praktisk taget at have været reduceret til uvirksomhed på grund af FNs konstitutionelle og finansielle krise (art. 19-spørgsmålet), havde forsamlingen været i stand til at ved-

tage resolution 2006 (XIX), ifølge hvilken Generalforsamlingens præsident og generalsekretæren i fællesskab skulle foretage konsultationer med hensyn til alle sider af problemet om fredsbevarende foranstaltninger, herunder midler til afhjælpning af FNs